

РЕШЕНИЕ

№ 3900

гр. София, 14.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска
Ванина Колева**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3476** по описа за **2021** година докладвано от съдия Радина Карамфилова-Десподска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Изпълнителна агенция "Медицински надзор" срещу Решение от 18.12.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 6 – ти състав, постановено по НАХД № 9237/2020г., с което е отменено Наказателно постановление № НП 13-508-2 от 01.04.2020г., издадено от Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Медицински надзор", с което на основание чл. 221, ал. 2 от Закона за здравето /33/ на [фирма] /МБАЛ П./ е наложена имуществена санкция, в размер от 1500 лв., за нарушение на чл. 86, ал. 1, т. 1 от 33, вр. с чл. 81, ал. 2, т. 4 от 33, в частта относно икономическите права на пациента.

С касационната жалба се навеждат оплаквания за неправилност на съдебното решение, поради неправилно приложение на материалния закон, като се иска отмяната му и постановяване на ново, с което да бъде потвърдено НП като правилно и законосъобразно. С жалбата се излагат подробни аргументи относно законосъобразното провеждане на административнонаказателното производство и ангажиране на отговорността на лечебното заведение. Счита, че нарушението е доказано, тъй като на пациента са начислени суми за дейности, които не са свързани с медицинска услуга, а с административни и финансови услуги по време на престоя му

в лечебното заведение. Искане се оспореното решение да бъде отменено, а процесното наказателно постановление потвърдено. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

В проведеното съдебно заседание, касаторът не се представлява, поддържа жалбата чрез депозирана писмена молба.

Ответникът – МБАЛ [фирма], се представлява от зам.управителя на дружеството и служител с юридическо образование - Г. С., която оспорва жалбата с аргументи, изложени в представени писмени бележки.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XXII касационен състав като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана от надлежна страна в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал.1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови решението си, районният съд е събрал писмени доказателства и гласни доказателствени средства, въз основа на които е установил следната фактическа обстановка:

На основание Заповед № И.-РД 13-508/28.08.2019 г., изменена със Заповеди № И.-РД 13-630/04.10.2019 г. и № И.-РД 13-508-1/08.11.2019 г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, била извършена проверка на [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място]. В хода на проверката било установено, че лечебното заведение е таксувало пациента В. И. К., да заплати административни и финансови по време на престоя си в лечебното заведение за сумата от 1 680, 00 лв. по издадена фактура № [ЕГН]/07.01.2019г. Това било квалифицирано като нарушение на чл. 86, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 81, ал. 2, т. 4 от Закона за здравето, за което срещу лечебното заведение е съставен АУАН с описано в него нарушение с посочената правна квалификация и при сходна фактическа обстановка. Въз основа на така съставения акт е издадено НП, с което на МБАЛ П. е наложено административно наказание „имуществена санкция“, в размер на 1500 лв.

За да отмени НП, районният съд е приел, че чл. 86, ал.1, т.1 от ЗЗдр е правна норма, която представлява принцип – тя е формулирана твърде общо и не съдържа конкретни задължения за лечебните заведения, следователно не може да бъде нарушена поради своето естество и не може да породи административнонаказателна отговорност сама по себе си, а чл. 81, ал. 2, т. 4 от ЗЗдр отново цитира принцип. Изложени са в решението мотиви, че АНО е ограничил правото на защита на жалбоподателя като не е посочил конкретно кои точно правила за добра медицинска практика са били нарушени, с което е извършил съществено процесуално нарушение.

Настоящата касационна инстанция счита, че правилно от страна на районният съд е прието, че са налице съществени процесуални нарушения, тъй като действително липсва конкретно описание на извършеното нарушение както и посочване на нарушените правни норми. Описаните като нарушени разпоредби на чл. 86, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 81, ал. 2, т. 4 от ЗЗдр са общи и същите не съдържат конкретно задължение, което не е изпълнено, или забрана, която е нарушена. В случая, от страна

на актосъставителя и административнонаказващия орган е следвало да се посочи конкретно нарушение по чл. 24а от Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ, ако такова е налице, относно допустимите допълнителни разходи. От страна на актосъставителя и административнонаказващия орган е следвало да се посочи, че е налице нарушение именно чл. 24а, ал. 1 от Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ, доколкото същата касае допустимите допълнителни разходи и включването на други разходи извън тях представлява нарушение на правата на пациентите. В тази връзка следва да се отбележи, че нормата на чл. 24а, ал. 1 от Наредбата изисква допълнително поисканите услуги, да са поискани от лицето. Необходимо е изрично да се отбележи в НП, че така калкулираните във фактурите плащания за тези „услуги“ представляват нарушение именно на горепосочената норма от наредбата. Принципно правилно от страна на административнонаказващия орган е прието, че разходите за финансови и административни услуги, не следва да се калкулират и заплащат от пациентите, независимо дали са уведомени предварително за ценоразписа, тъй като същите не попадат в обхвата на допълнително поисканите услуги по чл. 24а от Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ. В същото време, обаче, в издаденото наказателно постановление липсва точно и конкретно описание на нарушението, както и относимите правни норми, поради което правилно е отменено от районния съд. Непосочването на точна правна квалификация, относима към извършените нарушения, бланкетното описване на разпоредби, без да е конкретизирано извършеното неправомерно деяние, води до неяснота относно това, в какво се изразява изпълнителното деяние, с което са нарушени правата на пациентите. От друга страна съдът не може да прецени налице ли е незаконосъобразно поведение на санкционираното лице и административно нарушение изобщо, което да предпоставя налагане на санкция. Нарушени са изискванията на 42 и чл. 57 от ЗАНН, които регламентират задължителните реквизити от формата на АУАН и НП и гарантират реализиране на правото на защита на привлечения към административнонаказателна отговорност, както и възможността за съда да провери доказаността на фактическите обстоятелства при извършване на нарушението и относимостта им към приложената санкционна норма. Порокът е от категорията на съществените, който във всички случаи е самостоятелно основание за отмяна на НП, тъй като е довел до нарушаване правото на защита на нарушителя.

При така установеното, касационният състав намира, че от страна на СРС е извършено пълно и всестранно установяване на фактическата обстановка и в съответствие с това правилно е приложен закона като е отменено издаденото наказателно постановление, поради което решението следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София град, XXII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 18.12.2020 г., постановено по нахд № 9237/2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 6 – ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

